

ບົດສະຮຸບຂອງຜູ້ບໍລິຫານ

ເອເຊັຍກຳລັງຝຶນຕົວຢ່າງຮວດເຮັວຈາກວິກິດການອັນເລິກຂອງໂລກ. ເບື້ອງຕົ້ນ, ພູມິພາກນີ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທີ່ຮຸນແຮງ, ຈາກຜົນຮັບໃນຫລາຍປະເທດທີ່ແຜ່ກະຈາຍໄປຫລາຍກວ່າປະເທດທີ່ຢູ່ໃນຈຸດສູນກາງຂອງວິກິດການເຫລົ່ານັ້ນ. ແຕ່ວ່າປະຈຸບັນນີ້ ເອເຊັຍກຳລັງນຳໜ້າໃນຂະນະທີ່ໂລກກຳລັງຖອນຕົວອອກຈາກພາວະເສຖະກິດຖີດຖອຍ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນການກັບຄືນມາຢ່າງໜ້າຜິສະວົງນີ້ໄດ້? ແລະແມ່ນການທ້າທາຍອັນໃດທີ່ມີຜົນຕໍ່ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍຂອງປະເທດເອເຊັຍ?

ການຝຶນຕົວທີ່ໜ້າປະທັບໃຈຈາກເສຖະກິດຖີດຖອຍຂອງໂລກ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜົນຮັບຈາກບ່ອນອື່ນຈະຍັງຄົງເບິ່ງບໍ່ທັນເຫັນກໍຕາມ, ມັນໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ນັກສັງເກດການບາງຄົນຝຶນຝູແນວຄິດທີ່ວ່າຂົງເຂດນີ້ໄດ້ "ຕັດຂາດ" ຈາກສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງໂລກ. ແຕ່ວ່າ, ຕາມທີ່ພາກທີ 1 ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້, ການຜິຈາຣະນາດ້ວຍຄວາມຣະມັດຣະວັງຂອງກຳລັງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫລັງການຝຶນຝູນັ້ນໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ຂັບເຄື່ອນທຳອິດຂອງການຝຶນຝູເອເຊັຍນັ້ນເປັນການກັບຄືນມາສູ່ຄວາມເປັນປົກກະຕິຫລັງຈາກການລົ້ມລະລາຍຢ່າງຮວດເຮັວໃນການຄ້າຂາຍ ແລະການເງິນຂອງໂລກໃນທ້າຍປີ 2008. ເມື່ອເສຖະກິດຂອງສະຫະຣັດຖອຍຖອຍໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການລົ້ມເຫລວເກີນຂະນາດຂອງຜົນຜະລິດລວມຂອງປະເທດຂອງເອເຊັຍເພາະວ່າການຄ້າຣະຫວ່າງປະເທດ ແລະການເງິນແຂງຕົວ, ປະຈຸບັນນີ້ການກັບຄືນສູ່ພາວະປົກກະຕິໄດ້ເຜີນການຝຶນຕົວເກີນຂະນາດຂອງເອເຊັຍ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ການຝຶນຕົວທາງເສຖະກິດໄດ້ເປັນໄປຢ່າງໄວວາທີ່ສຸດໃນເສຖະກິດຂອງເອເຊັຍທີ່ອາໄສການສົ່ງອອກຊຶ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ສຸດໃນທ້າຍປີ 2008.

ກຸນແຈອັນໜຶ່ງຂອງການຂັບເຄື່ອນການຝຶນຕົວຂອງເສຖະກິດເອເຊັຍແມ່ນການຕອບສະໜອງນະໂຍບາຍທີ່ຊັບຊ້ອນ, ວ່ອງໄວ, ມີກຳລັງແຮງຂອງພູມິພາກນີ້. ປະຕິກິຣິຍາທີ່ຮຸນແຮງເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ໂດຍເງື່ອນໄຂເຂັ້ມແຂງເບື້ອງຕົ້ນຂອງເອເຊັຍ: ໃນຫລາຍປະເທດ, ຕຳແໜ່ງທາງການເງິນຂອງຣັຖະບານກໍທຸ່ນທ່ຽງ, ນະໂຍບາຍການເງິນມີຄວາມເຊື່ອຖືຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະບໍລິສັດໃຫຍ່ ແລະກະດາດງົບດຸນຂອງທະນາຄານກໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຫລາຍກວ່າທຸກເວລາໃນອະດີດຜ່ານມາ. ເງື່ອນໄຂເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ໃຫ້ເນື້ອທີ່ແກ່ເອເຊັຍໃນການຕັດອັດຣາດອກເບ້ຍລົງຢ່າງຮວດເຮັວ ແລະຮັບເອົາຊຸດການກະຕຸ້ນການເງິນກ້ອນໃຫຍ່. ຜົນກໍຄື, ຄວາມຕ້ອງການໂດຍຣວມໃນປະເທດກໍຮັກສາໄວ້ຢ່າງດີທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຕ້ອງການພາກເອກະຊົນຈະອ່ອນແອກໍຕາມ.

ແມ່ນຫຍັງລໍຖ້າຢູ່ຂ້າງໜ້າສຳຫລັບພູມິພາກນີ້? ສະພາບການຂອງໂລກຄາດວ່າຈະດີຂຶ້ນໃນປີ 2010. ແຕ່ວ່າການຝຶນຕົວນັ້ນຄາດວ່າຈະເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ. ອີງຕາມການພະຍາກອນເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງອົງການການເງິນຣະຫວ່າງປະເທດ, ຜົນຜະລິດຂອງປະເທດເສຖະກິດໃຫຍ່ ຈີ-7 ນັ້ນພະຍາກອນໄວ້ວ່າຈະເຕີບໂຕ 1 1/4 ເປີເຊັນຕໍ່ໃນປີໜ້າ, ຖອນຄືນຜຽງແຕ່ເຄິ່ງດຽວຂອງການເສັຍຫາຍທີ່ຄາດໄວ້ສຳຫລັບປີ 2009 ເທົ່ານັ້ນ. ໂດຍຣວມແລ້ວ, ບັນຫາແມ່ນຄວາມຕ້ອງການພາກເອກະຊົນໃນບັນດາປະເທດເຫລົ່ານັ້ນຍັງຄົງຕົວຢູ່ໃນອະດີດຂອງວິກິດການ. ຄົນທັງຫລາຍຍັງເຫັນເປັນການຍາກທີ່ຈະໃຊ້ຈ່າຍເງິນ ແລະທະນາຄານທີ່ຈະອະນຸມັດສິນເຊື່ອໃຫ້ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ແຜນການສ້ອມແປງກະດາດງົບດຸນຫລັງຈາກການທຳລາຍຂະນາດໃຫຍ່ຂອງສິນຊັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຣະຫວ່າງເສຖະກິດຖີດຖອຍ. ການບໍລິໂພກຂອງກຸ່ມປະເທດ ຈີ-7 ນັ້ນອາດຈະຍັງອ່ອນແອຢູ່ຈັກຣະຍະໜຶ່ງ, ເຮັດໃຫ້ມີການຈຳກັດຄວາມຕ້ອງ

ການຈາກຂ້າງນອກສໍາຫລັບຜະລິດຜົນຂອງປະເທດເອເຊັຍ. ຜົນກໍຄື, ການເຕີບໂຕດ້ານ ຈີດີພີ ຂອງພູມິພາກນີ້ກະວ່າ ຈະຢູ່ທີ່ 5 3/4 ເປີເຊັນຕໍ່ ໃນປີ 2010, ຕໍ່ກວ່າ 6 2/3 ເປີເຊັນຕໍ່ ສະເລ່ຍ ທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ.

ເວົ້າຮວມໃນເອເຊັຍ, ຜູ້ອອກນະໂຍບາຍປະເຊີນໜ້າກັບການທ້າທາຍຍິ່ງໃຫຍ່ສອງຢ່າງ. ໃນຣະຍະສັ້ນ, ພວກເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງໄດ້ຄຸ້ມຄອງງົບດຸນໄວ້, ເຮັດໃຫ້ມີການຊຸກຍູ້ເສຖະກິດຈົນກວ່າມັນຈະຜ່ານຜັນໄປ ແລະການຟື້ນຟູໄດ້ກາຍເປັນການ ຄົງຕົວ ແລະກຸ້ມຕົວເອງ, ໃນຂນະດຽວກັນກໍຮັບປະກັນວ່າມັນຈະບໍ່ຍຶດເຍື້ອຍາວນານທີ່ຈະເປັນການກໍ່ໃຫ້ເກີດພາວະ ເງິນເຜີ້ກົດດັນ ຫລືຄວາມຫ່ວງໂຍກ່ຽວກັບການຮັກສາສະພາບການເງິນ. ການໂຈມຕີງົບດຸນທີ່ຖືກຕ້ອງຈະເປັນການ ຍາກ. ແຕ່ວ່າກຸນແຈກໍຈະແຈ້ງດີ: ຜູ້ອອກນະໂຍບາຍຍິ່ງຄົງຕ້ອງການປະເມີນຜົນຄວາມຕ້ອງການພາກເອກະຊົນ ແລະ ຂອບເຂດທີ່ມັນສາມາດທົດແທນເພື່ອການຖອນຕົວຂອງຄວາມຕ້ອງການພາກເອກະຊົນ. ຕາມທີ່ໄດ້ສົນທະນາກັນໃນ ພາກທີ່ 2 ນັ້ນ, ປະສິບການຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນກັບວິກິດການໃນປີ 1990 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຟື້ນຕົວແບບທົນ ນານອາດຈະເກີດຂຶ້ນເວລາມີ "ໝໍ້ໄມ້ສີຂຽວ" ແຜ່ກະຈາຍຈາກການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ ແລະການສົ່ງອອກໄປຫາການ ຈ້າງງານ ແລະການຕ້ອງການພາກເອກະຊົນໃນປະເທດ. ມາເຖິງຂັ້ນນີ້, ຄວາມຕ້ອງການພາກເອກະຊົນຍັງຄົງອ່ອນ ແອຍຢູ່, ແລະຂ້າງໜ້າຍິ່ງຄົງຫ່າງໄກຈາກການໃຫ້ກຳລັງໃຈ, ທັງໃນເອເຊັຍ ແລະຕ່າງປະເທດ. ຜົນກໍຄື, ປະເທດໃນເອ ເຊັຍຍິ່ງຄົງຕ້ອງການຮັກສານະໂຍບາຍທີ່ຈະສນັບສນູນໄວ້ຈັກຣະຍະເວລາໜຶ່ງ.

ການທ້າທາຍນະໂຍບາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງອີກອັນໜຶ່ງກໍແມ່ນການຫັນທິດທາງກັບຄືນໄປສູ່ການກຸ້ມຕົນເອງ, ການເຕີບ ໂຕຢ່າງຣວດເຮື້ວໃນສະພາບແວດລ້ອມໂລກຂອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ອ່ອນແອຂອງ ຈີ-7. ໃນ "ໂລກໃໝ່" ນີ້, ການເຕີບ ໂຕຣະຍະຍາວຂອງເອເຊັຍອາດຈະຄຳນວນຈາກຄວາມສາມາດທີ່ຈະທົບທວນຄືນສິ່ງຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕເພື່ອປ່ອຍ ໃຫ້ແຫລ່ງຊັຜະຍາກອນໃນປະເທດມີບົດບາດໜັ້ນແກ່ນທີ່ດີຂຶ້ນ. ຄວາມສໍາເຣັດໃນການຕັ້ງງົບດຸນໃໝ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີ ການປະຕິບັດທາງກວ້າງ. ຕາຂ່າຍຄວາມປອດໄພທາງສັງຄົມທີ່ດີກວ່າຈໍາເປັນຕ້ອງລົດຜ່ອນການທ້ອນຫອມພາກ ເອກະຊົນເປັນການຣະມັດຣະວັງ ແລະ, ຈາກການສົນທະນາກັນໃນພາກທີ່ 3, ຄວາມພຍາຍາມຕໍ່ເນື່ອງໃນພາກການ ເງິນ ແລະການດັດແປງການບໍຣິຫານບໍຣິສັດໃຫຍ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນໃນຄອບຄົວລົບລ້າງການທ້ອນຫອມບໍຣິສັດໃຫຍ່ດ້ວຍ ການເພີ່ມການບໍຣິໂພກຂຶ້ນ. ໃນຂນະດຽວກັນ, ການດັດແປງໂຄງສ້າງອາດຍົກການຜະລິດ ແລະປ່ອຍໃຫ້ມີການເຄື່ອນ ຍ້າຍທີ່ນິ່ມນວນໃໝ່ຂອງແຫລ່ງຊັຜະຍາກອນຜ່ານເສຖະກິດເພື່ອຊົດເຊີຍຈຸດຖ່ວງທີ່ຕໍ່າກວ່າຈາກການສົ່ງອອກ. ທ້າຍທີ່ ສຸດ, ເອເຊັຍຈະຕ້ອງການທີ່ຈະຍືນຍັດຢູ່ໃນບັນຊີເກີນທີ່ນ້ອຍກວ່າໃນປະຈຸບັນ ແລະອັດຣາປ່ຽນແປງທີ່ປັບຕົວໄດ້ຂອງ ການບໍຣິຫານ.